

DOMOVINA

Izide dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačajo 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naredilna na obo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četr leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Zaplenjeno!

„Celjsko pevsko društvo“

priredi na **pustni torek** v veliki dvorani „Narodnega doma“ svojo običajno vsakoletno

maškarado

na katero so vsi člani narodnih društev vljudno vabljeni.

Vstopnina za osebo 50 v. Začetek ob 8. uri.

Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

LISTEK.

A la franka ali à la turka.

Hrvatski spisal Edhem Mulabdić.
(Konec).

Agent je stal nepremično pred sodnikom, kakor bi še česa pričakoval.

— Ste razumeli obsodbo? — ga vpraša sodnik.

— Razumel.

— Tedaj pridite jutri zjutraj, da se Vam odlok izroči.

Ko odda še zjutraj potrebne koleke, mu izroči sodnik obsodbo.

— Ako on v tem času ne plača, vpraša agent, kaj hočeva tedaj?

— Tedaj se izvede rubežen; a ker ste Vi daleč, morate že sedaj položiti potrebne koleke za rubežen, ako on slučajno ne plača.

Agent odda potrebne koleke in se vrne zopet brez svojega denarja.

Na Dunaju je čakal dolgo povoljnega glasu od tamošnje sodnije, ali dobil ni ničesar. Črez štiri mesece dobi odlok, ki ga zelo iznenadi. V njem je stalo, da dolžnik ni plačal dolga, in se je zato provela rubežen. Na temelju izkaza ne znašajo dolžnikove premičnine niti polovico tožene vsote. To se javlja tožitelju z opazko, da prinese podpisani sodnji ustmeno ali pismeno, prošnjo, da se napove javna dražba popisanih premičnin in nepremičnin.

Agent je čital odlok in razmišljal. Kaj naj stori? Na vsak način mora iti še tretjikrat tja, a še se ne ve, če je stvar napol izvršena.

Medtem pride čas, da odpotuje v one kraje. Na poti je dolgo razmišljal, kako bo to končalo. Ne preostaja drugega: ali se vsemu odreči, ali pa tožiti na Dunaju, ali stvar naprej tirati, naj se izvrši. Dolgo je premišljeval in si končno nekaj izmislil.

Ko je to pot prišel pred sodnika, ga le-ta vpraša:

— Tedaj, bočemo li izvršiti javno prodajo?

— Ne! odvrne on.

— Ampak? Ali provedemo rubežen na nepremičnine?

— Nitf to!
— Kaj pa?
— Veste, milostni, začne agent, jaz bi Vas nekaj prosil.

— Kaj je? Govorite!
— Prosil bi Vas, da provedete tožbo „à la turka“.

— Tedaj se morate odreči te tožbe.

— Odrekam se.

— Dobro!

Uradnik pozove pisarja in brzo je sestavljen zapisnik, da se agent odreka stare tožbe. Ko je bil zapisnik podpisan, ponudi uradnik agentu stol, da sede; zatem pozove žandarja in ga pošlje po toženega trgovca.

Skoraj se vrata odpro, in v sobo stopi žandar in toženi trgovec.

— Poznaš-li tega človeka? vpraša sodnik trgovca.

— Poznam.

— Si mu li kaj dolžan?

— Sem.

— Koliko?

— On ve; kolikor on reče.

— Denarja...! zakriči sodnik.

Zaplenjeno!

Kako mislijo Rusi o Avstriji.

Iz ruskega „Novega Vremena“ posnamemo sledečo zanimivo razpravo o naši državi.

V avstrijskem državnem zboru je bil sprejet v prvem branju nov vojaški zakon, da se pomnoži armada v letu 1903 za 22.000 mož in deželna bramba za 4500 mož. V najbližjem času se izvrši nadaljna pomnožitev, sčasoma do 33.000 mož z deželno brambo vred. Ta pomnožitev bo zahtevala v Avstro-Ogrski vsako leto 21.300 vojaških novincev več in bo veljala na leto 20 milijonov kron ali 8 milijonov rubljev.

Prav nič nas ne vznemirja pomnožitev avstro-ogrške armade. Nasprotno izražamo v tem oziru polno zadovoljnost in želimo Avstro-Ogrski mnogo uspeha na tem potu v mejah modre zmernosti, katere se očitno namerava držati.

Silna, naravno razvijajoča se Avstrija je potrebna Evropi, potrebna tudi nam v podporo v Srednji Evropi neobhodnega političnega ravnovesja. Bojevati se z Avstrijo nam k sreči nikdar ni bilo treba in, če Bog da, ne bo treba. Naši odnosi se v poslednjem času zboljšujejo od leta do leta, vzajemnost političnih, gospodarskih in drugih koristi se vedno utrjuje, bivše nezaupanje izginja. Ako primerjamo sedanje rusko-avstrijske odnose z onimi, ki so vladali pred dvajsetimi ali celo samo desetimi leti, se kaže ogromna razlika. Deli nas samo še to, da Avstro-Ogrska spada še k trozvezi in položaj ponižanja v katerem se nahaja v Avstriji Slovanstvo.

Vendar je trozveza postala pogojna formula brez življenja in smisla, katera najmanj ne ovira pravega polagoma rastočega političnega zblizanja z Avstrijo. Kar se pa tiče položaja Slovanov, obžalujemo sicer, da avstrijsko uradništvo (birokracija) že od nekdanj daje Nemcem

nasproti Slovanom potuho, kar je posebno očitno videti pri sedanjem ministrskem predsedniku Körberju, toda niti vse to ne vzbuja pri nas prevelike pobitosti ali celo sovraštva nasproti Avstriji sami.

Ako primerjamo položaj avstrijskih Slovanov pred četrto stoletjem s sedanjim, vidimo z malimi izjemami ogromen uspeh v razvitku njih plemenske samozvesti in glavno — v povzdigu njih prosvetljenosti, proizvodnje sil in v premožnosti. V teh uspehih je jamstvo njih končne zmage v njih borbi za ravnopravnost in ohranitev sorodne nam državne oblike.

Če more sploh kaj ovirati ta pravilni razvoj razmer to vendar ni avstrijska birokracija, katere dnevi so šteti, temuč nasilni pritisk s strani Nemčije, nastopajoče v poslednjem času vedno pogostejše in rezkeje v ulogi podjetne pokroviteljice vseh Nemcev.

Da pa vendar nemška grabežljivost ne bode nevarna pravilnemu razvoju Avstrije in njenim narodnim odnosom, zato je prvi pogoj — moč na zunaj, edino „dokazilo“, s katerim se da vselej prepričati tudi Berolin.

To so torej vzroki, da moremo sedanjo pomnožitev avstro-ogrške armade sprejeti sočustveno. Mi seveda tudi tega ne pozabimo, da je, ne glede na nemško komando in nemško „muštranje“, avstro-ogrška armada edina državna naredba v Avstro-Ogrski, v kateri so Slovani zastopani v resničnem sorazmerju s svojim številom in pomenom.

Celjske in štajarske novice.

(„V deveti deželi!“) Torej vendar smo dočakali njeno otvoritev! Še par ur in sprehajali se bomo kot devetodeželani po deželi, kjer tekajo okrog pečeni prašiči in kjer so plotovi zgrajeni iz samih dišečih klobasic. — Otvoritev v Celju v „Narodnem domu“ pojutranjem, v ne deljo zvečer! Na svidenje!

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) je zborovalo dne 2. svečana t. l. v navadnih prostorih v Celju. Udeležba je bila pičila, a to vsled skrajno slabega vremena, vendar pa tolika, da je zamoglo društvo zborovati. Odsotnost so opravičili tovariši Černež, Šah, Žager in gospica Zupanek. Zapisnik se sprejme z malim dodatkom o društvu „Samopomoč“ in da se da tajniku pomočnik. Pri društvenih zadevah naj bode omenjeno, da je gđ. Vošnjakova iz Celja pristopila društvu že prosinca meseca in da se je listu „Štajarske učiteljske zaveze“ poslala vsota 34-05 K, nabranih po g. predsedniku in arhivarju našega društva. Gospa Kropaj javi društvu izstop, ker nima prilike udeleževati se naših seštevank. Nadučitelju g. Šumljaku v Gotovljah izrazi gosp. predsednik v imenu društva sožalje vsled smrti soproge, ki je preminola dne 23. prosinca 1903. Nadalje se je vnela jako živahna, a vseskozi stvarna debata o reorganizaciji našega društva oziroma društvenega življenja, — naše

društvo naj se modernizira. Bila je to jako zanimiva točka dnevnega reda osobito zato, ker so bila izvajanja jako bistroumna in duhovita. Ker ni preostajalo časa, moralo se je podavanje tov. Zidarja o astronomiji preložiti na prihodnje zborovanje, ki se bode vršilo prvo nedeljo v sušcu.

(Avskultant Potočnik in „Deutsche Wacht“) Preteklo sredo bi bil moral sedeti v Celju pred porotniki na zatožni klopi bivši urednik celjskega nemškega lističa. Tožil ga je celjski avskultant Potočnik zaradi grdega razžaljenja časti, katero je moral pretrpeti od lista, ki je pač izmed vseh na svetu največjega zaničevanja vreden. Ta list je namreč pred nekaj meseci prinesel popolnoma zlagano novico, da se je gospod avskultant in rezervni častnik Potočnik po noči v kavarni s fantalini pretepal in da je dobil zaušnico. Vse je bilo popolnoma zlagano in so celjski Nemci le hoteli doseči, da bi sodni uradnik Potočnik zaradi tega moral izgubiti svojo čast kot rezervni častnik in da bi bil od celjskega sodišča prestavljen v kako nemško mesto, in da bi na njegovo mesto prišel v Celje kak nemški uradnik. V Gradcu, v okolici koščenega birokrata Gleispacha, ki rad pošilja v prognanstvo slovenske sodne uradnike, so si že zadovoljno meli roke, češ, spet bomo enega po hrustali. Seveda je avskultant Potočnik moral tožiti, da reši svojo čast in v sredo bi bil bivši urednik Ambroschitsch gotovo od porotnikov obsojen najmanj za pol leta v ječo. Toda v zadnjem hipu je prosil odpuščenja in je moral v ravno istem listu, v katerem je bilo gosp. Potočniku dobro ime ukradeno, izjaviti, da na vsem tem, kar je ta list pisal, ni niti pičice resnice. Tokrat se torej nemškim tolovajem ni posrečilo ubiti mladega vestnega državnega uradnika. Grofa Gleispacha pa opozarjamo na one slučaje, ko je ta list druge slovenske uradnike ravno tako po krivem skušal ugonobiti in je ta za pravico slepi grof temu listu verjel, ter najboljše slovenske uradnike pregnal brezsrčno iz državne službe.

(Celjski poslanec je govoril.) Znano je, da je celjski nemški poslanec izmed vseh avstrijskih poslancev najbolj „učen“. V državnem zboru se mu vse krohota, kakor hitro usta odpre, kajti vsakdo ve, da je zmožen le kaj prav neumnega blekniti. Govoriti ne zna namreč o ničem drugem nego zoper Slovence, pa še to tako butasto, da bi ga vsaka celjska nemška baraba lahko prekosila. Pomislite, lani, ko je o slovenskem vseučilišču govoril, rekel je ob splošnem smehu vseh pametnih ljudi, da Slovenci nemško govorimo in da Slovenci pravijo, ako se Pommer v Celje pripelje, „ahtunk na cuk“. Pravil je nadalje, da je nekdanj, ko je bil še mlad paglavček, hodil v Celju na most stat in se iz ubogih poštenih slovenskih flosarjev norca delat, z besedami, „kdaj pa nazaj peljate?“ Seveda si vsakdo na Dunaju misli, če sliši Pommerja o takem po balinstvu govoriti; „Kakršen celjski poslanec takšni celjski nemčurji!“ Toda pred nekaj dnevi

Dolžnik vzdigne roko na usta in čelo in gre proti vratom, a uradnik pristavi:

— Do večerne molitve denar ali jamca; če ne...

Trgovec ne počaka tretjega in odide.

Sodnik reče agentu, naj izvrši svoje posle in naj se popoldne vrne.

Agent odide, čudeč se in pride popoldne. Ni dolgo čakal, ko se pojavi trgovec. Vzame blagajno in jo iztrese pred sodnikom. Ta da znamenje agentu, ki začne šteti. Ko dobi svoj dolg plačan, zahvali se obema, a trgovec stopi bližje in spregovori:

— Hvala, da si čakal!

— Hvala, hvala! je govoril agent.

Uradnik mu raztolmači, kaj trgovec želi: da mu oprostijo, ker ga je toliko časa čakal.

— O, jaz mu oprostim! požuri se agent.

Trgovec se zahvali agentu in izgine skozi vrata. Agent spravi denar v žep in gre k uradniku, da se mu zahvali, a ta ga zadrži smejoč se:

— Vesté-li sedaj, kakšna je razlika med tožbo „a la franka“ in „a la turka“?

— Vem, gospod.

— Pa katera Vam bolj ugaja?

— Moral bi reči, da tista, s katero sem izterjal svoj dolg, ali — ni.

— Pa kako to?

— Prišel bi bil na vsak način do svojega denarja, pa bogve kdaj. Naj bi bil tožil dolžnika na katerikoli način, bi ne izgubil ničesar, samo čas, čakal bi dalje; a z ozirom na siromašne ljudi moram priznati, da je naš način iztirjevanja na zapadu, t. j. „a la franka“ mnogo boljši, ko Vaš nagli.

— Prav res, pritrdi sodnik.

— Od tožbe do dražbe ima dolžnik toliko časa, da more pripraviti dotični dolg. Tudi ako je obtožen, sedi v svoji prodajalni in nabira vinar za vinarjem, da se mu ne proda, kar si je krvavo pridobil.

— Tako je, pritrdi sodnik.

— A kaj bi Vi naredili z njim, da ni slučajno denarja prinesel?

— Vzel bi mu jamca, da prinese čez tri dni denar.

— A ako bi tudi jamca ne pripeljal?

— Tedaj bi ga zaprl in z zaporom prisilil, da v treh dneh plača.

— E, gospod, priznati morate, da je naš način za revne ljudi boljši.

— Jaz tega ne trdim, a vprašam Vas: kakšna razlika je med našo naglo sodbo in Vašo preiskavo?

Agent se iznenadi na to vprašanje, a sodnik nadaljuje:

— Ko Vaši preiskavi poteče rok, udarite v štiriindvajsetih urah pečat na vse imetje dolžnikovo, pa ga tako zaprete, da nima nič več svojega, a mi zapremo samo njega, a imetje mu ostane prosto, da more tudi iz zaporu z njim razpolagati.

— Tako je, pritrdi agent.

— Torej, ali je kaka razlika med Vašo in našo naglo sodbo.

— Zelo majhna, neznatna, zato je pa naš način za narod malo boljši.

— To Vam kaj rad priznavam. In zato se sodi pri nas, kakor vidite, na oba načina, kakor prilika nanese.

— Imate popolnoma prav! vzklikne agent, a ko vidi, da je konec razgovora, skoči po koncu in se zahvali uradniku globoko se klanjajoč.

Sodnik ga spremi do vrat in agent odide srečen in zadovoljen, ker je tako dobro izvršil svoj posel.

je ta čudni patron Pommer spet v državnem zboru govoril o Slovencih. Takrat je pa bleknil tako neumnost, da prej še nikdar ne take. Trdil je, da spodnještajarski sodniki preveč slovenski uradujejo. Kako je mogel kaj takega blekniti, tega pa res ne razumemo. Ali se je hotel iz nemških sodnih uradnikov norca delati, ali je pa bil pijan, tega ne vemo. Saj je znano, da imamo na Slovenskem Štajarskem skoro same nemške sodnike, ki tako slabo slovenski znajo, da jih kmetje gledajo in z ramami migajo, ker jih ne razumejo. No, stvar je druga, Pommerja je kak celjski volilec našuntal, da bi tako govoril, kajti Pommer tako ne ve, kaj se na Štajarskem godi, ker živi na Dunaju. Mi si bomo pa to zapomnili. Začelo se je misliti na to, da se začne izdajati posebna priloga „Domovine“, kjer bomo črno na belem dokazali, v kakšnem groznem jeziku sodni uradniki, ki so Pommerjevi volilci, s slovenskim ljudstvom občujejo. Če bode komu to neljubo, naj se zahvali Pommerju, ki nas je na to opozoril.

(Ali ste sleparji ali niste sleparji?) Kdor ima v sebi količkaj časti, še celo najsirovejši oigan, zgane se in se opravičuje, če bi se mu očitalo, da je sleparil ali goljufal. Drugače pa celjska nemčurska stranka. Očitali smo ji, kakor se naši bralci gotovo spominjajo, že kakih petkrat v obraz, da je celjska nemška stranka zakrivila volilno sleparstvo ubogega pokojnega Schmidta, katerega je ta stranka spravila brez vestno v kriminal. Celjski Nemci so čitali to naše očitane in so je omenili v svojem listu samo s pomilovanjem Schmidta, katerega smo v prvi vrsti mi pomilovali. Niti najmanj se pa niso potrudili zvaliti s stranke grozno očitane, da je stranka zakrivila to in še druga volilna sleparstva, ampak izmuznili so se iz zanke samo s klavirno opazko, da je to „močen tobak“ — imenovati stranko povzročiteljico kake sleparije. Toda kakšno je to opravičenje? Mar ne znate govoriti jasno, da izvemo, ali priznavate sleparstvo ali tajite? Ali čakate morebiti, da vam mi razbistriamo spomin z novimi slučajmi? Povejte vendar, kaj je z Vojnikom, ali tam sleparite ali ne sleparite? Mar hočete biti vi edina stranka na svetu, ki molči, ako se jo sumniči zaradi najgršega čina — sleparstva! Vi, kar vas je državnih uradnikov, ki podpirate to stranko najtopleje, ali vam vaša akademiška čast ne velela, da zahtevate, da se vodstvo stranke oglasi, in zaradi vso našo javnost, da stranka ne slepari? In vi upokojeni vojaški dostojanstveniki, ki volite s to stranko renegatov in antidinastičnih rovarjev, ali se vam ne smilijo vaši častitljivi sivi lasje, in ne boste od te stranke zahtevali jasnega odgovora, ali slepari ali ne slepari? Če se to ne zgodi, navedemo o stranki dejstva, ki bodo prisilila vsakega sramežljivega moža, da bode na tla pljunil, ako bo slišal le imenovati ime te sleparske stranke!

(Razkol med celjskimi protestanti.) Število celjskih protestantov še ni veliko, kajti niti sto jih še ni, a vendar se je med njimi začel že razkol. Protestantska vera ni povsod enaka, ampak ima okoli 200 sekt, ki so druga druga sovražne. Nekateri protestanti se računijo k helvetskemu, drugi k avgsburškemu protestantizmu, eni so kalvinci, drugi luterani, tretji cvinglijanci, četrti kvekarji, peti „herrenhutarji“ (po slovensko se herrenhut imenuje gosposki klobuk) itd. In tako se je tudi med celjskimi enoletnimi protestanti začel hud verski boj. Nekateri držijo z luterani, drugi s kalvinci, eni so cvinglijanci, drugi kvekarji in zopet drugi se priznavajo za herrenhutarje, to je za vernike gosposkih klobukov. Gre se zdaj za to, katera sekta bode zmagala, in zato so se začeli vroči boji zlasti med pastori. Samo protestantski mežnar se nič ne meni zato, ali zmagajo kalvinci, ali pokvekarji, ali cvilijanci, ali gosposki klobuki, njemu je to vseeno, kajti on je in še začasno ostane — katoličan.

(Celjski luterani konfiscirani!) Pretragična usoda je zadela celjske luterane. Izdali so nedolžen popolnoma vođen oklic za splošni prestop k luteranstvu, toda glavarstvo ga je žalibog konfisciralo. Mi to srčno obžalujemo, kajti ko smo oklic prebrali, bili smo trdno prepričani, da taka kozlarja ne bode pridobila luteranstvu ne

enega privrženca razun kakega velikanskega kozla. Celjski „špispurgarji“ si zadovoljno roke manejo, kajti konfiskacija bode zopet vzrok kakega razburjenja, brez katerega celjskim barabam ni obstanka na tem božjem svetu. Baš pred pustom se je moralo to zgoditi! Tako ne dolžno šalo pa gre glavarstvo nam in našim nemčkom pokvariti! Res škoda, kaj ne gospod pastor May!

(Nova lumparija celjskih Nemcev nasproti slovenski okolici celjski.) Ni skoro dneva, da bi celjski Nemci znova ne pokazali svojega sovražstva nasproti Slovencem, kar kriče do kazuje tu navedeni slučaj. Na Starem gradu v slovenski občini okolici celjski ima Slovenec Zabukošek že dolgo vrsto let svojo gostilno za izletnike. Toda ker je Slovenec, sklenili so celjski Nemci, kar naenkrat snesti mu pičle dohodke te gostilne. Izposlovali so na nam naravnost nerazumljiv način, ne da bi bili slovensko občino za dovoljenje prosili, kar na tihem, kakor je že njihova navada, od okrajnega glavarstva koncesijo za nemško gostilno na Starem gradu, samo, da bi sedanjemu slovenskemu gostilničarju kruh odjedli. Odposlanec mestne stranke je pa prišel k sosedu gostilničarja Zabukoškega na Stari grad ter ji zapovedal, naj takoj za Nemce otvori novo gostilno. Lastnica, ki o vsem tem prej nič ni slišala, se je prestrašila te zapovedi in se je obotavljala obljubiti, da prevzame gostilno, ki bi itak nič ne nesla, ampak samo še bolj netila nestrpno sovražstvo zoper Slovence. Nemški odposlanec ji je pa z grožnjami prigovarjal, da otvori gostilno, ker so glavarstvo in celjski Nemci tako sklenili, če bi ne ubogala, dobila bi takoj „forladungo“. Uboga žena je prišla vsa prestrašena zaradi grožnje s „forladungo“ za svet vprašat sosedu gostilničarja Zabukoškega, ki je stvar naznanil občinskemu uradu okolice celjske. Občina bode seveda poskrbela, da se celjske spletakarije zaradi tega nečuvenga kršenja občinskih pravic pošteno po prstih natolče. Vse naše bralce pa prosimo, naj ta dogodek, kjerkoli se snidejo z znanci, pripovedujejo, da zaslepljeni Slovenci končno izprevidijo, kako sovražno postopajo zoper nas celjski Nemci. Naravnost greh bi bilo, da bi pustili našim sovražnikom greben preveč bujno rasti.

(Celjski nemčurji in Culukafri.) Gotovo se še spominjate, kako se je zameril rektor graške univerze celjskim nemčurjem nedavno, ker jim je prišel pridigati o možganih, sedežu inteligence. Zadnje sredo se je pa oglašil tudi neki neznani potovalec v Celju, ki je Celjanom natvezel da pozna Bure in culukafrske razmere. Naznanil je predavanje zaradi reklame seveda v gostilni „Stadt Wien“, in celjski nemčurji so šli z ženami vred polnoštevilno poslušat o šegah in navadah Culukafrov. Pravili so pozneje, da jim šege n navade Culukafrov prav izvrstno ugajajo. Samo oni, ki so plačani, da pridobivajo privrženca za luteransko vero, držali so se ta večer še bolj kisló, nego takrat, ko je rektor Rollet predaval o možganih. Celjski nemčurji so namreč čudni tički, težko se je na nje zanašati. Kaj pa, če bi jim culukafrske navade in šege naenkrat še bolj ugajale nego protestantske! Toda nesreča se v kljub temu ni nikakšna zgodila. V kratkem pa pridejo baje zopet pastori, ki po celjskih gostilnah luteranskim vernikom izvrstno kratijo dolge pustne večere! Pa še nekaj! Iz Kameruna tudi namerava priti nek nemški učenjak, in ta bode povedal spet kaj nemškega, namreč kako Nemci tankajšnjim črncem s kolom vbijajo nemško kulturo v glavo.

(Porotno sodišče v Celju) meseca svečana. Dne 16. svečana. Franc Marinšek in Franciška Rihter. Obtožena oba hudodelstva umora. Franc Marinšek spoznan krivim ne umora pač pa uboja. Kazen 7 let ječe. Franciška Rihter oproščena. — Dne 17. svečana. a) Matjaž Reher, hudodelstvo posilstva. Spoznan krivim. Kazen 5 let težke ječe. b) Jože Svet, hudodelstvo tatvine iz navade. Spoznan krivim. Kazen 5 let težke ječe. — Dne 18. svečana. Mesto J. Ambroschitscha zaradi pregreška častikraja nasproti slovenskemu uradniku v celjskem nemškem listu — J. Oberski in I. Vidmar zaradi hudodelstva ropá (tolovajstva). Oba spoznana krivima. Obsojena vsak v tri leta težke ječe. — Dne 19. in 20. svečana.

Vit in Herman Perehlin zaradi hudodelstva požiha. Ta slučaj, ki nam podaja žalostno sliko, kakšno nesrečo povzroči besno obojestransko sovražstvo, sporočamo prihodnjč, ker obravnava še ni pri koncu.

(Nov celjski doktor.) Gosp. Ljudevit Stiker, odvetniški koncipijent pri g. dr. J. Sernecu v Celju, bode v soboto ob 11. uri dop v Gradcu promoviran doktorjem prava. Srčno častitamo!

(Blaž Simonišek umrl.) Po dolgi bolezni je umrl včeraj v Celju gostilničar pri „Stadt Grazu“ Blaž Simonišek. Bil je Slovencem prijazen, nikdar ni šel volit zoper Slovence. Blag mu spomin!

(Nemec Jellek častni občan v Teharjih.) Kako nečuvno se drznejo naši nemški priseljenci naše slovensko ljudstvo izzivati, to presega vse meje. Nemčurji hočejo ravnatelja štorake tovarne „Nemca“ Jelleka, ki je povzročil s svojim pritiskom pri zadnjih občinskih volitvah, da so zmagali brezdomovinski štorski nemčurski tlačari, za njegove „zasluge“ imenovati častnim občanom. Mož torej, ki je povzročil, da nad to lepo slovensko občino mimogrede vlada stranka nemčurskih priseljencev, zaradi česar vsak pošten slovenski domačin z zobmi škripa, ta mož naj bode v posmeh vsega prebivalstva častni občan. To bi bila tolika sramota, da bi se moral najbolj zaspani občan v vso močjo upreti nemčurškemu pačevanju in delati na to, da se madež nemčurstva pri prihodnjih volitvah izbriše. In vi, gospod Jellek, ali boste sprejeli izvolitev častnim občanom, dasiravno vam mora biti znano, da vas tri četrtine vseh prebivalcev te slovenske občine preklinja, ker ste krivi te sramote, da vlada nemčur nad slovensko občino. Ali si boste res šteli v čast, da boste čez dve leti, ko bodo občinski zastop imeli spet Slovenci v rokah, sramotno frčali iz imenika častnih članov slovenske občine teharske! Noben človek, ki količkaj drži na svojo čast, bi na vašem mestu ne sprejel častnega občanstva od ljudi, ki so s takimi sredstvi prišli v zastop slovenske občine.

(Na štirirazredni ljudski šoli v Petrovčah) III. kraj. razr. je razpisano mesto učitelja, oziroma učiteljice. Pravilno spremljene prošnje za to mesto se morajo službenim potom vložiti pri krajnem šolskem svetu Petrovče najpozneje do 28. svečana t. l.

Zaplenjeno!

(Iz Št. Pavla pri Preboldu) Kmalu mine čas princa Karnevala, čas katerega se najbolj veseli mladina. Ni skoraj kraja, da bi se ne spremenil ta čas v veseli čas, čas veselja. A tudi mi Šentpavelčani nočemo v tem oziru za-

(V Št. Vidu na Dolenjskem) je umrl te dni g. Andrej Turk, nadučitelj v pokoju. Bil je najstarejši učitelj na Kranjskem. Dosegel je starost 95 let. Bil je do zadnjega čil in zdrav, in ako bi ga ne bil pred kratkim podrl voz, ko se je sprehajal, bi bil najbrž čakal stoletnico. Z gospodom Turkom je izginil eden izmed zadnjih mož, ki so stali našemu narodu ob njegovem preporedu pri zibelki. Bil je izvrsten učitelj, blag človek in odločen narodnjak. Slava njegovemu spominu!

(Umrli je) v Gorici dobro znani in priljubljeni zdravnik, dr. Martin Kršovani. Bil je 12 let občinski zdravnik v Gorici, 24 let pa v bolnišnici usmiljenih bratov. Star je bil 62 let.

(Nesreča v Lloydovem arsenalu v Trstu.) V ponedeljek se je ponesrečil pri graditvi velikanskega skripca v arsenalu 34 letni tesar Josip Mikuš iz Dola pri Logatcu na Notranjskem. Padel je 35 m visoko in se tako poškodoval, da je umrl. Zapustil je ženo in enega otroka.

(Zadraka „Unione“ razpuščena.) Zadnjič smo poročali, da se je podpredsednik društva „Unione“ upri zahtevi vladinega zastopnika, da odstrani iz plesne dvorane izzivajoče italijanske slike. Plesa ni bilo, in ves odbor je odstopil. Pri novi volitvi je bil ravno oni podpredsednik izvoljen predsednikom. Vlada je nato društvo razpustila. Seveda pa ni oprala svojih lastnih uradnikov, ki so bili člani tega irredentističnega društva, akoravno trdi, da so pred plesom izstopili iz društva. Značilno je dovolj, da so bili člani društva, v katerem se je gojila ideja, radi katere je bilo društvo razpuščeno — izdajalstvo.

Vabilo k družbi sv. Mohorja!

Zopet se približuje čas, ko treba odposlati nabiralne pole za družbo sv. Mohorja družbenemu odboru v Celovec! Iskreno-vabimo zato cenjene svoje rojake, drage Slovence in Slovenke, širom naše slovenske domovine, a tudi vse one, ki prebivajo in si iščejo kruha izven domačih mej, da se zopet vpišejo v našo družbo!

Vsak Slovenec, vsaka Slovenka šteje si v sveto versko, kakor narodno dolžnost, biti ud ti naši družbi, ki v lepi vzajemnosti zbira pod praporom sv. Mohorja in Fortunata vse sloje in stanove našega naroda, ki po svojih knjigah skrbi za vsestranski duševni napredek slovenskega naroda, kateremu podaja obilo zdravega pouka in kratkočasnega razvedrila.

Deluj torej vsakdo na to, da pristopi Mohorjevi družbi. Častite poverjenike iskreno prosimo, da zopet prevzamejo mnogokje sicer težavni, a povsod hvaležni posel nabiranja družbenih udov. A tudi vsak ud si šteje v dolžnost delati za vsestranski napredek naše družbe in ji pridobiti čim največ novih članov. Z združenimi močmi delajmo na to, da bo družba napredovala in procvitala in v bodoče, da bode po njej romalo tudi letošnjo jesen čim največ lepih knjig v vse kraje, koder bivajo Slovenci.

Književni dar, ki ga letos sprejmejo čč. Mohorjani in ki je naznanjen v zadnjem „Koledarju“, je sledeči:

1. „Zgodbe sv. pisma“. X. snopič. S tem snopičem se prične novi zakon. G. dr. Krek, ki je za dr. Lampetom tako lepo zaključil stari zakon, nadaljuje tudi novi zakon in temeljito v prekrasnem jeziku razlaga novi zakon. Temu snopiču, ki ga krasni mnogo lepih slik, bo dodana tudi lepa naslovna podoba v barvah in velik zemljevid svete dežele.

2. „Pamet in vera“. 2 snopič. G. župnik Seigerschmied nadaljuje svoje delo, katerega I. zvezek je našel mnogo priznanja. Poljudno razpravlja razna važna poglavja naše svete vere in jih dokazuje ter pojasnjuje zlasti z mnogimi zgledi.

3. „V Kel moraj“. Spomini s pota. To bo prav zanimiva knjiga. Pisatelj, g. kanonik dr. A. Karlin, nas namreč vodi na nekaj slavno in tudi pri Slovencih dobro znano božjo pot v „Kel moraj“, t. j. Köln am Rhein. Knjigo bo dičilo mnogo lepih podob.

4. „Domači vrtnar“. G. prof. J. Koprivaik je spisal lepo poučno knjigo o vrtnarstvu, ki bo gotovo dobro služila našim gospodarjem in gospodinjam.

5. „Slovenske večernice“, 55. zvezek, in

6. „Koledar za leto 1904.“ Ti knjigi izidete v znani že priljubljeni obliki. Obsegali bodete razne povesti znanih naših sotrudnikov, poučno berilo itd.

To je torej letošnji naš književni dar. Knjige bodo gotovo zadovoljile vsakogar in zato iskreno vabimo, da se čim največ udov vpiše v družbo.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dpošiljajo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, kateri nam ne dpošiljejo ob pravem času udnine.

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

V Celovcu, dne 10. svečana 1903.

Odbor.

Društveno gibanje.

(„Slov. obrtno in trgov. društvo v Celju“) vabi vse svoje ude in prijatelje društva na letni občni zbor, ki se vrši v prostorih „Delavskega podp. društva“ v soboto, dne 28. t. m. Spored: 1. Poročilo tajnika in blagajnika. 2. Volitev gospodarskega sveta 15 udov. 3. Razgovor o udeležitvi Slovencev na svetovni razstavi v Petrogradu. 4. Nasveti o prihodnjem delovanju v prosep slovenskih obrtnikov in trgovcev.

(„Diana“), kopališka reg. zadruga z omejeno zavezo v Celju, ima občni zbor dne 2. marca 1903 ob 6. uri zvečer v prostorih celjske posojilnice. Na dnevnem redu je: a) odobrenje računa za leto 1902 b) razni nasveti.

(„Zvezi slovenskih štajarskih učiteljev in učiteljic“) je do danes pristopilo devet spodnještajarskih učiteljskih društev. V zadnjem poročilu se je žal pristop „Konjiškega učit. društva“ prezrl, koje je bilo pri osnovanju, dne 6. prosinca t. l. po svojem predsedniku g. Jos. Čahu zastopano, kar bodi s tem popravičeno.

Vodstvo „Zveze“ v Celju.

(Žalski samci) prirede na pustni torek, dne 24. t. m. ples v Hodnikovi dvorani. Začetek ob pol 8. uri. Godba na lok. Za osebo 1 K, za obitelj 3 K.

(Pevsko društvo „Edinost“ v Žalcu) je imelo 14. t. m. svoj redni občni zbor, pri katerem se je izvolil stari odbor skoraj enoglasno z malo izpremembo na novo. Poročilo blagajnikovo in tajnikovo se je vzelo z zadovoljstvom na znanje. V teku štirih tednov naj se oglašijo novi udje, koje ima sprejemati odbor glasom društvenih pravil. Vabljeni so torej vsi oni, kojim je na tem, gojiti lepo petje, da se kar najhitreje prijavijo društvu, da bo možno takoj pričeti s pevskim poukom.

(„Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) bo v nedeljo, dne 22. svečana t. l. ob 4 uri popoldne na občno željo zopet ponovilo veselico s petjem in šaloigro „Župan“. Vstopnina: sedeži po 40 v, stojišče po 20 v. K zopetni obliini udeležbi naj prijazneje vabi društveni odbor.

(Kmetijsko bralno društvo na Hajdini) je imelo dne 8. svečana za l. 1903 svoj redni občni zbor, pri katerem je bil izvoljen sledeči odbor: g. Andrej Šlamberger, predsednik; čg. J. Rožman, podpredsednik; g. Alojz Pogruj, blagajnik; Janez Hostnik, tajnik; Janez Grahari in Ogn. Muzek, odbornika. Za tem je sledil srečolov in prosta zabava, pri kateri so sami kmetiski fantje udarjali na milodoneče tamburice pod vodstvom g. Pogrujca. Gostje so bili tudi navzoči iz Ptuja in Jurovec, katerim kličemo: Na veselo zopetno svidenje!

(Ormoško učiteljsko društvo) si je izvolilo za tekoče leto sledeči odbor: načelnik Ernest Slanc, nadučitelj pri Sv. Bolfenku; podnačelnik Anton Porekar, nadučitelj na Humu; tajnik Adolf Rosina, učitelj v Ormožu; blagajnik Josip Rajšp, nadučitelj v Ormožu; odbornika Ivan Košar,

nadučitelj pri Vel. Nedelji in Anton Kosi, učitelj v Središču.

(Sv. Bolfenk pri Središču) Dne 22. svečana priredi bralno društvo „Lipa“ veselico s petjem, srečolovom itd. Odbor vabi k obliini udeležbi.

(Od Sv. Jurja ob Ščavnici.) Biserjanski lovci so nam priredili v aredo zvečer prav dobro obiskan lovski ples. V krasno ozaljšanih prostorih je plesala vesela družba do ranega jutra. Mnogo so pripomogli k zabavi naši „Vogrinci“, ki so neumorno piskali v trobila. Vsakega udeleznika je krasil slovenski trak, le lovci so imeli še posebej belo-zeleno zaamenje. Le tako naprej!

(Goriški „Sokol“) priredi na pustni torek, 24. februarja, svojo veliko maškarado v prostorih „Slovenske čitalnice“. Začetek ob pol 9. uri zvečer. Svira vojaški orkester.

(Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi v torek, dne 24. februarja v korist „Dijaškemu domu“ v Celju pustno veselico, pri kateri sodeluje iz posebne prijaznosti gospa nadkom. Pirčeva, gđc. Ivanka Pirčeva, konservatorist g. Ivan Stano ter član „Akad. spoleka“, g. iur. Miloš Cenek. Dvorana: „Wiener Ressource“ I, Reichsrathstrasse, 3. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, za obitelj 3 K, za akademike 50 v.

(Slov. društvo „Ilirija“ v Pragi) priredi v proslavo 50letnice rojstva slav. češkega pesnika prof. Jaroslava Vrchlickega, v petek, dne 20. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani Choděrova restavracije slavnostno društveno sejo s sledečim sporedom: 1. Pozdrav društv. predsednika tovariša JUC. E. Staréta. 2. „O Jaroslavu Vrchlickem“ predava tov. JUC. Franja vitez Žižka z Trocnova. 3. Anton Nedved: „Mili kraj“, zapoje pevski zbor „Ilirije“. 4. Recitacija slov. prevodov Jaroslava Vrchlickega, prevedel JUST. Janko Pretnar. 5. Hugo Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, zapoje društveni kvartet. Gostje dobrodošli!

Dopisi.

Iz mozirske koč. Ko sem prišel dne 6. t. m. v mozirsko koč in se tam stalno naselil, poiskal sem si najpoprej prostora, s katerega bi se najbolje dalo pregledati delovanje in početje gornjesavinskih narodnjakov. Našel sem prostor, ter takoj obrnil svoj „rešpektlin“ proti trgu Mozirje. Nekako nenavadno dirjanje in delovanje pokazalo mi je takoj, da se godi nekaj nenavadnega; in takoj sem se prepričal, da je to istina, kajti neki iz trga Mozirja došli planinski pastir je prišel do mene z nenavadno novico, da se bo predstavljal v Mozirju „trjatr“. Drugi dan doposlalo se mi je osebno vabilo na gledališko predstavo s plesom, ter sem bil prošen, se iste osebno udeležiti.

Ker sem pa že prestar in mi ni mogoče tako dolgo pot brez posebnih težav storiti, zanesel sem se na moj „rešpektlin“, katerega žarki prodero celo stene in s katerim vidim tudi po noči; ter sem se postavil 8. t. m. ob pol osmi uri zvečer na za razgled namenjeni prostor.

Jaz gledam in se čudom čudim, videvši prihajati od vseh strani vozove polne gostov, kakor tudi dohajati iz vseh boljših družin mozirskih ljudstvo v gostilno k „avstrijskemu cesarju“, kajti kakor sem pozneje videl, prišli so vsi, da se odzovejo vabilu odbora mozirskih diletantov.

Igra „Krojač Fips“ predstavlja se je jako dobro, ter zaslužita po mojem mnenju prvo pohvalo gospod predstavljalec krojača Fipsa in njegova varovanka Lizika; tudi druge vloge so se jako dobro uprizorile in izrečem uprizoriteljem taistih mojo posebno pohvalo.

Po gledališki predstavi so prodajale mične gospice kuverte za šaljivo pošto, in marsikatera šaljiva in dovtipna beseda se je čitala na brazimno prejetih dopisih iz Pariza, Londona itd. Med šaljivo pošto se je neprenehoma plesalo do ranega jutra.

Ravno isti dan popoldne ob 3. uri sem nastavlil svoj „rešpektlin“ proti gostilni načelnika požarne brambe, ter sem tam videl zbrano lepo število gasilcev, kateri so se zbrali na redni občni zbor, da si izvolijo novo vodstvo, ter da se pregledajo društveni računi. Vodstvo je bilo voljeno staro z načelnikom g. Ant. Mlinarjem ter so bili računi s precejšnjim preostankom odobreni.

Prostovoljna požarna bramba v Mozirju se torej po mojem prevdanku prav dobro giblje in želim, da isto delovanje, katero dosedaj navdušuje vodstvo društva nikdar ne neha.

Onemogel že za danes želim samo, da bi se tudi druga društva mojega obzorja v delavnosti povzdignila, in da bi mi nikdar ne bilo treba pisati kaj o mlačnem delovanju tukajšnjih narodnjakov.

Vas pozdravljam ter obljubujem Vam biti vedno na uslugo Vaš

puščavnik v mozirski koči.

Is. Žiž. Kakor je bilo v „Domovini“ objavljeno, vršil se je dne 1. t. m. občni zbor bralnega društva, h kateremu so razun domačinov prispeli tudi mladeniči sosednje loške občine, da je bila udeležba res mnogobrojna. Iz poročila zastopnika tajnikovega smo uvideli, da je društvo v tem letu storilo, kolikor je takemu društvu le mogoče. Pod vrhim predsedništvom g. L. Grobelšek se je društvo razvilo v mogočno drevo, ki razprošira svoje veje v sosednjo špitalsko in loško občino. Priredilo je v preteklem letu razun zabavno-poučnih večerov veliko ljudsko veselico v prid „Dijaškemu domu“, udeležilo se je korporativno konjiške slavnosti, bilo častno zastopano na ravno takšnih veselica v Slov. Bistrici, pri Sv. Jerneju itd.

Cela vrsta časopisov zabavnih, poučnih, strokovno-gospodarskih in leposlovnih skrbela je za izobrazbo svojih članov. (Domovina 5 izt., Sl. Gosp. 5 izt., Kmet. 3 izt., Dolenjske nov. 1 izt., Domoljub 2 izt., Sl. knjižnica 1 izt., Slovan 1 izt., Jež 1 izt., Mohorjeva družba 1 izt.)

Imelo je takorekoč svojega stalnega učitelja v gospodarski stroki, g. Brgleza, ki je v številnih predavanjih skrbel za napredek v kmetijstvu. Skratka, govornik je bil v prijetnem položaju poročati o društvu, polnem življenske moči z najlepšo bodočnostjo. Da tudi pri nas ljulika raste med pšenico, je končno neizogibno zlo; tudi tukaj se nahajajo od „Štajerca“ zastrupljene eksistence, katere pa soobčani kot zapeljane ovce pomilujejo.

V odbor se je volil nov tajnik zavedni mladi posestnik, gosp. Jos. Klinc, ker je prejšnji g. Časl. radi malenkostnih osebnosti demisioniral.

Pri vpisovanju udov spoznalo je društvo nov napredek, kajti pristopilo jih je zopet nekaj da šteje sedaj 52 članov, kar je za malo vas z 750 prebivalci primeroma pač jako veliko število.

Po razdelitvi gospodarstven-poučnih knjig in rešitvi različnih predlogov, podali so se kmetovalci na knezovo (Windischgrätzovo) posestvo, kjer jim je gospod oskrbnik na sadovnjaku po kaval obrezovanje drevja itd., jim na tem vzorno obdelanem posestvu razkazal razun drugega krasno urejene hleve, trtnico in dosegel velik uspeh, kajti poslušalci so se prepričali, da je dančanes za dobro gospodarstvo razun pluga potrebna tudi knjiga. In upati je pri nas tudi v tem oziru znatnega napredka.

Končali smo društveno leto v sladki zavesti, da je društvo, zvesto sveti svoji nalogi, v polni meri skrbelo za prosveto, napredek in izobrazbo svojih članov, da se more v moralnem oziru staviti v prve vrste sličnih društev na slovenskem ozemlju.

Občni zbor žiškega bralnega društva izreka iskreno zahvalnost vsem posameznikom in pravnim osebam, ki so mu ravno v preteklem letu pri pomogli bodisi v gmetnem, bodisi v moralnem oziru, zlasti pa se zahvaljuje sl. konj. pevskega društvu, sl. konj. posejilnici in svojim rojakom gg. Grobelšku, Gosaku, Podgoršku in Neimenovancu, ter se priporoča tudi za nadaljno blagohotno naklonjenost.

Sv. Bolfenk pri Središču. Dne 2. t. m. je priredilo naše bralno društvo „Lipa“ veselico, katere se je izvanredno obnesla. Prvo točko igre: „Kje je meja?“ so rešili igralci tako izborno, da so vsi gledalci strmeli.

Kratko, igralci, četudi so bili iz kmetškega ljudstva, in čeprav sedaj prvič na odru, pokazali so zopet, da se znajo udje naše „Lipe“ kretati tudi na odru. Ali če so rešili svojo nalogo tako izvrstno, so se morali nekje učiti. Zato gre pa g. nadučitelju E. Slancu v prvi vrsti čast, kateri se vkljub svojemu vsestranskemu delovanju ni strašil, prevzeti tudi to breme, da je igralce

izvežbal. Da se je veselica tako izborno obnesla, je torej v prvi vrsti njegova zaslug.

V drugi točki so nas očarali pevci pod vodstvom gosp. učitelja M. Spragerja, kateri je vreden naslednik g. Slanca, z lepim narodnim in umetnim petjem. Rešili so svojo ulogo od umetne pesmi: „Pogled v nedolžno oko“, do mične narodne: „Sijaj sijaj solnce!“ tako dobro, da so se nekatere morale na občno zahtevanje ponavljati.

Po igri smo se zabavali s petjem pri ku-pici dobrega vina pozno v noč. Še proti jutru se je razlegalo veselo petje in ob prvem svitu smo spremili z glasnimi „Živio“-klici zadnje goste domov, katerih je prihitela vkljub slabemu potu več kot tristo od blizu in daleč.

Hvala vrlim Središčanom in Miklavževčanom, ki so prihiteli na naš prijazen hriček. Hvala tudi gosp. A. Rosini, kateri je prihitel iz Ormoža ter pripomogel, da se je veselica tako sijajno vršila.

Vi pa, bolfenski fantje, delujte tako naprej! Bodite zvesti prištaši „Lipe“, da se ta, kakor je omenil g. Šinko, župan iz Središča, širi in širi vedno dalje ter da se pod njenim okriljem in senco večkrat pošteno zabavajo naši vrli napredni domači in drugi Slovenci.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Na dnevnem redu je drugo branje brambne predloge. Kakor je bilo razvideti ob prvem branju, je bilo sedaj pričakovati pravih viharjev, ali politični vremenski proroki so se zmotili: debata je bila prav mirna. Opozicija bi bila morda napela vse svoje moči, ali kaj bi ji bilo pomagalo, ko ima vlada za svojo predlogo večino zagotovljeno, in to ravno od onih strank, ki so sicer vedno zatirjale svoje protivladno atališče. Čehi so izjavili po svojem govorniku, dr. Heroldu, da bodo glasovali proti vladini predlogi, da tako izrazijo nezaupanje vladinemu sistemu.

(Deželni zbori) se skličejo k rednemu zasedanju menda šele meseca septembra, ker bo imel državni zbor do tedaj opravka s proračunom, nagodbo in reformo pravilnika in ustave. Nekateri deželni zbori se skličejo meseca julija v kratko zasedanje, da potrdijo proračun. Po trebno bi pač bilo, da se posebno štajarski in kranjski deželni zbor skliče čim prej, da se rešijo stvari, ki so največje važnosti za naše ljudstvo, ali kaj hočemo — Slovenci lahko čakamo, Nemci pa tako in tako brez deželnega zbora dobe vse, kar si poželee.

(V ogrski državni zbornici) se je dogodilo nekaj nenavadnega. Zbornica je premlevala brambno predlogo in domobranski minister Fejervary je imel dolg govor. Poslanec Lengyel ga je motil z medklici, na katerih enega je minister odgovoril z besedami: „Vi lažete!“ Te besede so povzročile v opoziciji velikansko ogorčenje. Ministra niso pustili več govoriti. Predsednik si ni znal drugače pomagati: hočeš, nočeš, moraš je poklical ministra k redu. Fejervary se je pokoril ukoru in izjavil, da obžaluje izraz „Vi lažete!“ Ali bi bilo pri nas v Avstriji tudi kaj takega mogoče? —

(Iz Macedonije) prihajajo vedno žalostnejša poročila. Arnavti ropajo po vaseh, ne da bi jim turška oblastva delala zapreke. Kdor se jim upre, ga umore. Žene in dekleta so v vedni nevarnosti! — Turčija zbira vedno več vojaštva ob bolgarski meji. Posadke so se potrojile, in vojni načrt je tudi že izgotovljen. V skopljanskem okrožju nameravajo sestaviti armado iz samih Arnavtov, do 20.000, ki naj bi prodirali proti bolgarski stolici. Bolgarska je poslala velelastim okrožnico, v kateri pravi, da odklanja vsako odgovornost, ako Turčija takoj ne ustavi svojih priprav. — Po večjih evropskih mestih so napovedali shode in akademije v korist Macedoncem. Značilno za avstrijske razmere je pač, da je vlada prepovedala na Dunaju tako akademijo. *Poslanec Vuković, ki je vsled tega govoril s Körberjem, je dobil v odgovor zbadajoče vprašanje, zakaj se kaj takega ne priredi raje v korist Dalmaciji. Res prav po Körberjevo!

(Mobilizacija na Ruskem) kaj pridno na prednje. Vsa vojna poveljstva so že menda do

bila ukaz, da naj bodo čete pripravljene za odhod. Nekaj polkov je že odšlo na jug.

(Anglija.) Kralj Edvard je otvoril državni zbor s prestolnim govorom, v katerem se omenja blokada Venezuele in pa balkansko vprašanje. Izrazil je upanje, da bodo reforme, ki sta jih Avstrija in Rusija predlagali, zadostovale, da se položaj razjasni. Iz tega se razvidi, da Anglija še vedno stoji na strani turških grozovitežev. — Kralj Edvard je baje zopet obolel, in se bo moral dati zopet operirati.

(Vstaja v Maroku) je zopet v starem tiru. Sultanove in pretendentove čete so si vedno v laseh. Zadnja poročila z bojišča javljajo o porazu sultanovih čet, katere so menda popolnoma razbite. Vstaši so uprizorili krvavo klanje.

Književnost.

(„Mali vitez“) Prejeli smo IV. sešitek I. zvezka svetovnoznane romana poljskega pisatelja H. Sienkiewicza v prevodu g. Podravskega. Roman priporočamo slavnemu občinstvu, ki se hoče seznaniti z umotvori največjega poljskega pisatelja. Dobiva se v knjigotržnici Kleinmayer & Bamberg v Ljubljani po 40 vin. sešitek. Roman izide bogato ilustriran v 25 sešitkih, obseznih po dve do dve in pol pole. Posamezni sešitki se izdajajo vsakih 14 dni.

(„Sokol“) V Zagrebu izhaja vsak mesec strokovni list za telovadbo „Sokol“, katerega priporočamo vsakemu, kdor se zanima za sokolsko idejo. List bo prinašal članke v slovenskem in hrvatskem jeziku. Ime urednika, g. dr. Franjo Bučar, nam jamči, da je list v dobrih rokah. Kdor si ga želi naročiti, naj se obrne na uredništvo lista v Zagrebu.

XIV. izkaz za „Dijaški dom“ v Celju.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) so nadalje vplačali prispevke: Na Silvestrov večer se je nabralo v pušice v „Narodnem domu“ v Celju 38 K 68 v; slavno uredništvo „Domovine“ od naslednjih sprejete vsote: Č. g. Alojz Musi, kaplan na Ljubnem v veseli družbi v „Jedenici“ nabral 8 K; vesela družba pri Sv. Petru pod Sv. goro 6 K; g. dr. Jos. Rakež, okr. zdravnik v Šmarju pri Jelšah v veseli družbi nabrano vsoto 25 K 40 v; g. Vekoslav Bahovec, c. kr. poštni oficijal v Mariboru v veseli družbi v Hočah nabrano vsoto 13 K; g. Vrečko, nadučitelj v Sl. Gradcu, za učiteljsko društvo slovenjegraško 10 K; g. Vekoslav Bahovec pri odhodnici g. dr. Müllerja nabrano vsoto 13 K; g. dr. Jos. Rakež v Šmarju ob prihodu starega prijatelja nabrano vsoto 16 K 30 v; g. Rudolf Pevec v St. Pavlu pri Preboldu pri veselici požarne brambe nabrano vsoto 11 K 66 v; dr. Potočnik v Mariboru pri „Fantovskem omizju“ na damskem večeru v „Narodnem domu“ nabrano vsoto 27 K; Ivan Klemenčič, učitelj v Črni gori ob priliki odhoda gg. Leskovec in Laznik nabrano vsoto 22 K 84 v; g. Josip Stakovnik, Aninosa-Petrozeny 2 K; gg. Javoršek in Lukman na Gomilskem v veseli družbi v gostilni pri Kunstu nabrano vsoto 6 K 60 v; g. dr. Grossmann, odvetnik v Ljutomeru od Mavrina zaslužene troške 25 K 10 v; dr. Vekoslav Pegan, odv. kandidat v Celju na Silvestrov večer nabrano vsoto 22 K 2 v; g. Maks Pleteršnik, c. kr. profesor v Ljubljani 15 K; g. Andrej Žumer v Kranju 2 K; Neimenovan iz Polzele 7 K; Rožman Ivan, rev. v Gradcu 5 K; Alma Baš, za dne 1. januarja združbenega hrošča 32 v; c. kr. učitnišnodavna skupina Bizelsko-Pišce nerazdeljen ostanek iz 1. 1901 2 K 64 v; posamezni udje te skupine so darovali, in sicer načelnik g. France Agreš 5 K; načelnika namestnik g. Škof 1 K; g. Leo Henigsfeld 1 K; g. Fr. Trampus 1 K; g. Franc Koser v Inočincih 2 K; Č. g. Anton Slander, dekan v Starem trgu 20 K; g. Frice Kukovič, župnik na Dobrni 5 K; šostanjski rodoljubni skupaj 181 K 10 v, med temi g. nadučitelj Matejkovič v Skalah 50 K; slavná občina Novacerkov pri Celju 10 K; slavná okrajni odbor v Sevnici 100 K; slavná županstvo Dol 100 K; slavná posejilnica na Dolu 50 K; zbirka slav. uredništva „Slovenca“ v Ljubljani 5 K; prebitek od koncerta gospiče Herites v Celju 14 K 55 v; čisti dohodek plesnega venčka šentpavelskih sotrudnikov 8 K 50 v; vsega skupaj v tem izkazu 783 K 71 v; prej izkazanih 25.822 K 76 v; skupaj 26.606 K 47 v.

Prodám svoje posestvo.

Zemljišče meri 47 johov. Gospodarsko poslopje v Podgorju, 10 minut od okrajne ceste, ki vodi iz Sevnice na Planino. K zemljišču pripada lep, dorasel gozd. Kupna cena je 6000 K.

Ponudbe naj se pošiljajo posestniku **Franco Oblaku** v Podgorju pri Sevnici. (56) 2-1

Malo gostilno

z nekaj zemlje

želim v kakšnem prijaznem kraju na Spod. Šajarskem kupiti ali v najem vzeti. Ponudbe pod naslovom: „V. M. Weitensfeld.“ Koroško. (69) 1

Bilanca

«Hranilnega in posojilnega društva (posojilnice) v Ptuj», registrovane zadruge z neomejeno zavezo
za **XIX. poslovno leto 1902.**

Aktiva (Imetje)			Pasiva (Dolgovi)		
	K	v		K	v
1 Račun pisarniškega inventarja:			1 Račun deležev:		
Stanje vrednosti inventarja dne 31. decembra 1902.	115	93	Stanje glavnih deležev dne 31. decembra 1902.	K 4.200—	
2 » posojil:			Stanje opravičnih deležev dne 31. decembra 1902.	85.175-60	89.375 60
Stanje dne 31. decembra 1902.	1.681.983	24	2 » hranilnih vlog:		
3 » naloženega denarja pri raznih denarnih zavodih:			Stanje hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred dne 31. decembra 1902.	1.953.231	45
Stanje dne 31. decembra 1902.	235.930	95	3 » obresti:		
4 » vrednostnih listin:			Za leto 1903 predplačane obresti od posojil.	K 14.616-94	
Stanje dne 31. decembra 1902.	128.830	—	Stanje nevzdignjenih obresti glavnih deležev dne 31. decembra 1902.	351-74	14.968 68
5 » obresti vrednostnih listin:			4 » splošnega rezervnega zaklada:		
Stanje nevzdignjenih obresti dne 31. decembra 1902.	2.937	50	Stanje dne 31. decembra 1902.	31.426	70
6 » obresti od posojil:			5 » posebnega rezervnega zaklada za slučajne izgube:		
Stanje zaostalih obresti dne 31. dec. 1902.	18.258	22	Stanje dne 31. decembra 1902.	181.824	29
7 » nerabljenih knjižic:			6 » pokojninskega zaklada za uradnike:		
Stanje dne 31. decembra 1902.	120	68	Stanje dne 31. decembra 1902.	18.681	84
8 » splošnega rezervnega zaklada:			7 » izgube in dobička:		
Stanje splošnega rezervnega zaklada naloženega na hranilno knjižico št. 9981 dne 31. decembra 1902.	31.140	70	Cisti dobiček leta 1902.	13.377	79
9 » hiš:					
I. Hiša vl. št. 346 d. o. Ptuj:					
Stanje vrednosti hiše dne 31. decembra 1902.	K 90.382-48				
Stanje vrednosti inventarja v tej hiši dne 31. dec. 1902.	891-40	91.273 88			
II. Hiša vl. št. 52 d. o. Ptuj:					
Stanje vrednosti hiše dne 31. decembra 1902.	K 12.239-93				
Stanje vrednosti inventarja v tej hiši dne 31. dec. 1902.	154-56	12.394 49			
III. Hiša vl. št. 115 d. o. Ptuj:					
Stanje vrednosti polovice hiše dne 31. decembra 1902.	31.980	—			
IV. Hiša vl. št. 253 d. o. Ptuj:					
Stanje vrednosti hiše dne 31. dec. 1902.	15.000	—			
10 » blagajne:					
Gotovina dne 31. decembra 1902.	53.220	76			
	2.302.886	35		2.302.886	35

(63) 2-1

V Ptuj, dne 31. decembra 1902.

Ravnateljstvo.

Občesloveče Mauthner-jevo seme

vsake vrste, kakor tudi rdečo in rumeno peso, korenje, deteljo, lucerno in štajarsko deteljo, vse zajamčeno pristno in najboljše vrste

(67) priporoča 3-1

KARL CIMPERŠEK
trgovina z mešanim blagom
Laški trg, Štajarsko.

Posestvo

obstoječe iz zidane hiše z večimi sobami, dalje hlevom

in nekaj njive, pri hiši lepe brajde, vse v najboljšem stanju, ležeče v Gornji Hadinji, št. 35 okolica celjska, v bližini opekarske tovarne, pri pravno za obrtnike se celo zaradi odpotovanja proda. Ponudbe naj se pošiljajo **Ani Gračnar**, posestnici tam

(68) 2-1

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Naznanilo in priporočilo!

Prevzel sem gostilno na račun od gosp. Antona Turnšek na Rečici. Zagotavljam najboljšo postrežbo. Točil bom samo pristna bizeljska in paška vina.

Poskrbljeno je tudi za prenočevanje.

Dve sobi s kuhinjo imam pripravljene za letovišnike. Podpisani se priporoča slavnemu občinstvu za obilen obisk.

(55) 2-2

Matija Puncer.

Vizitnice

priporoča tiskarna Dragotin Hribarja v Celju.

V najem se da mesnica
in ena soba za stanovanje
sredi trga, hiš. št. 41. — Pogoje pove
lastnik **Ivan Leskošek**
v Rajhenburgu.

(65) 2-1

Ženska

srednje starosti, ki zna vsa poljska dela, želi vstopiti v krščansko hišo kot kuharica, hišna ali oskrbnica. Na veliko plačo ne gleda. — Naslov pove upravništvo
(66) 3-1 „Domovine“.

(444)

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin-mazilo. Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje gl. 1-20.

Vse želodčne bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, krvi v glavo ozdravlja

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 gl. 40 kr. Ako je kašelj zastarel, se jetebrja dalje zdraviti

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsemogoče notranje in zunanje bolezni.

Pomada iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 gl. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRANZ RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, ače z nadaljnjo uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo z rabo te masti. Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 80 kr.

